

ת"פ 71007/07/17 - מדינת ישראל נגד א"ס

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 71007-07-17 מדינת ישראל נ' א"ס

לפני	כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד חיים קולבקר
	נגד
	א"ס
	ע"י ב"כ עו"ד אכרם אבו ליבדה
המאשימה	
הנאשם	

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירת איומים.
ביום 9.2.17, בשעה 18:00, התקשר הנאשם לאחותו בטלפון ואמר לה שהוא מגיע לביתה להרביץ לה, כי הוא מחכה לה בבית יחד עם יתר אחיה והם יפגעו בה.
 2. הצדדים הציגו הסדר דיוני, במסגרתו הוסכם כי כתב האישום יתוקן, כי הנאשם יודה בכתב אישום המתוקן, יורשע ויוכן בעניינו תסקיר מבחן. לא נערך הסדר לעניין העונש.
 3. תסקיר מבחן שהוגש ביום 12.9.18, מלמד כי הנאשם בן 34, רווק, עובד כאיש תחזוקה ובמשרד תיווך, גר עם משפחתו ומנהל, מזה כחמש שנים, קשר זוגי הכרוך במורכבות. אביו של הנאשם נפטר לפני כתשע שנים והדבר גרם לטלטלה ושבר במשפחתו. הנאשם סיים 11 שנות לימוד ועזב את בית הספר עקב מצבה הכלכלי של המשפחה. הוא התחבר לחברה שולית שהובילה אותו להסתבכות בפלילים ולשימוש בסמים כבר מגיל 16. לטענתו, הפסיק השימוש מתוך הבנה ומודעות להשלכות השליליות של הדבר. עם זאת, משבר נוסף שפקד את המשפחה הוביל לכך שהוא חזר להשתמש בסמים באופן מזדמן ואף נמצאו שרידי סמים בבדיקת שתן שמסר.
- לנאשם הרשעות קודמות בעבירות סמים ואלימות. הוא קיבל לפני שירות המבחן אחריות מלאה על מעשיו, אך התקשה לבחון את חומרת העבירה והשלכותיה, והסביר כי מעשיו נבעו מדאגה לאחותו, אותה ניסה להחזיר למוטב. עם זאת טען, כי כיום משתדל להימנע ממעורבות בקונפליקטים משפחתיים. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם הבין את

הבעייתיות שבהתנהגותו והבין שהיה עליו לפעול אחרת. שירות המבחן שוחח גם עם אחותו של הנאשם והתרשם כי היא מתקשה לחשוף את מורכבות היחסים המשפחתיים, מצמצמת מחומרת מעשיו של הנאשם ומגוננת עליו. שירות המבחן סבר, כי התלות בין האחים מונעת מהמתלוננת מלחשוף באופן כנה פרטים על המורכבות המשפחתית, אך התרשם, עם זאת, כי המתלוננת מסוגלת להציב גבולות ולהגן על עצמה. עוד התרשם שירות המבחן, כי רצון הנאשם לדאוג למשפחתו ולמלא חיסרון אב, מציב אותו בעמדה שבה הוא מנסה לכפות את רצונותיו על בני המשפחה וכאשר הוא נתקל בהתנגדות, מתעוררות בו תחושות כעס ותסכול המתבטאות, לעיתים, בהתנהגות אלימה. שירות המבחן העריך כי במצבים שבהם חש הנאשם מאוים או מושפל, הוא עלול להגיב באלימות. עם זאת, בשל העדרם של דפוסי התנהגות עבריינית מושרשת, תפקודו היציב ולקיחת אחריות, המליץ שירות המבחן לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית. המלצה זו של שירות המבחן התקבלה והדיון נדחה.

4. תסקיר משלים שהוגש ביום 3.2.19, מלמד כי במהלך תקופת הדחייה, נעשו ניסיונות רבים לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית לשליטה בכעסים, אך הוא לא הגיע לפגישות וניתק קשר עם שירות המבחן לתקופה ממושכת ואף לא הגיע לבדיקות לאיתור שרידי סם שאליו הוזמן. סמוך למועד שנקבע לשמיעת הטיעונים לעונש, יצר הנאשם קשר עם השירות, אמר שהיה טרוד בעבודתו ובטיפול במשפחתו, אך מעוניין להיפגש, והוסיף כי לא יוכל להתחייב להליך טיפולי בזמן הקרוב, מאחר שמעדיף להתמקד ולהשקיע בטיפול במשפחתו. לפיכך, שירות המבחן התרשם ממוטיבציה נמוכה וחוסר פניות של הנאשם להשתלבות בטיפול ולאור ההתרשמות הקודמת מקושי בבחינת השלכותיהן הקשות של מעשיו, לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית לגבי הנאשם.

5. המאשימה ביקשה לקבוע בעניין הנאשם מתחם עונש הולם שבין מאסר על תנאי למאסר קצר שירוצה בעבודות שירות וביקשה לגזור עליו חודשיים מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס, פיצוי למתלוננת וחתימה על התחייבות. הודגשו הערכים המוגנים באמצעות העבירה ועברו הפלילי של הנאשם, כמו גם אי שיתוף הפעולה בהליך טיפולי.

6. ב"כ הנאשם לא חלק על מתחם העונש ההולם שהציגה המאשימה וביקש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם ולגזור עליו מאסר מותנה, קנס והתחייבות, תוך שהדגיש את נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, טען כי הנאשם לא שיתף פעולה עם הליך טיפולי לא בשל חוסר רצון בטיפול, אלא בשל מחויבותו לפרנסת משפחתו והדגיש גם את הנסיבות הקלות שבהן בוצעה העבירה. ב"כ הנאשם תמך עמדתו בפסיקה.

7. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו, אמר שהשלים עם אחותו ויחסייהם כיום טובים וכל אחד מהם גר בבית נפרד.

8. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש, הוריתי לממונה על עבודות השירות להגיש חוות דעת בעניינו של הנאשם. חוות דעת מיום 26.3.19 מלמדת כי הנאשם כשיר לרצות עונש זה.

מתחם העונש ההולם

9. עבירת האיומים נועדה להגן על שלווה נפשו של אדם ועל תחושת הביטחון האישי שלו.

10. הנאשם איים על אחותו מתוך תפישה כי עליו לשאת בתפקיד אב המשפחה מאז מות אביו. עובדה זו מגבירה את מידת הפגיעה בערך המוגן, שכן התא המשפחתי אמור לשמש מקום משענת ומגן המעניק תחושת בטחון.

11. מעשה העבירה לא דרש תכנון מראש, ועוצמתה של הפגיעה בינונית באשר מדובר באיום ממשי לפגיעה פיזית במתלוננת ביחד עם אחיה האחרים.

12. אין מחלוקת בין הצדדים בנוגע למתחם העונש ההולם ואף אני סבורה כי המתחם שהוצג על ידי המאשימה, שבין מאסר על תנאי למאסר קצר שיכול וירוצה גם בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה ובמקרים המתאימים, גם פיצוי לקורבן העבירה, הולם את המעשה, ואף עולה בקנה אחד עם רמת הענישה הנוהגת בפסיקה במקרים דומים (ראו למשל ת"פ (א') 47527-11-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו 1.4.14) וסקירת הפסיקה שם)).

העונש המתאים לנאשם

13. הנאשם בן 34. שקלתי לזכותו את הודאתו בכתב אישום ולקחת אחריות על מעשיו לפני ולפני שירות המבחן, כמו גם ההבנה שהפגין לפני שירות המבחן כי התנהלותו בעייתית והיה עליו לפעול אחרת.

14. הגם שהנאשם והמתלוננת אינם מוסיפים להתגורר באותו בית ויחסייהם, על פי הנתען, השתפרו, וחרף התרשמות שירות המבחן מכשירותה של המתלוננת להציב גבולות ולהגן על עצמה, לא ניתן להתעלם מהעובדה, כי מאז מות אביו, הנאשם אימץ תפקיד הורי ורואה עצמו כאחראי לתפקוד של בני משפחתו. עובדה זו, כמו גם קשייו של הנאשם לבחון את חומרת מעשיו והשלכותיהם, לצד סירובו לקבל טיפול לשליטה בכעסים, מקימים חשש כי הנאשם יוסיף לפעול בדרך אלימה ומאיימת כאשר יחוש כעס או תסכול, בפרט כלפי בני משפחתו.

15. החשש האמור מתעצם על רקע העובדה כי הנאשם עושה שימוש, לכל הפחות מזדמן, בסמים כפי שהצביעה בדיקת השתן היחידה שאליה התייצב אצל שירות המבחן.

16. גורם נוסף המעצים חשש זה הוא עברו הפלילי של הנאשם, הכולל לצד עבירות הסמים, גם הרשעה קודמת, אף אם ישנה, בעבירת אלימות.

17. לא נעלמה מעיני העובדה, שהיא אמנם בעלת משקל מסוים לזכות הנאשם, כי סירובו של הנאשם לקבל טיפול נובע, בין היתר, גם מרצון להשקיע את זמנו בפרנסת משפחתו ובדאגה לה. עם זאת עמדה זו מובילה למצב שבו תפיסותיו השגויות של הנאשם ביחס לזכותו לכפות את רצונותיו ועמדותיו על בני משפחתו, שרירות וקיימות ואינן מטופלות.

18. עובדות אלה מחייבות שקילת שיקולי הרתעה אישית שיבואו לביטוי בתוך מתחם העונש ההולם ואין מאפשרות גזירת עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם, כפי שביקש לעשות ב"כ הנאשם. זאת ועוד, לא ניתן אף לשקול בעניין הנאשם עונש של שירות לתועלת הציבור בשל העובדה שבבדיקת השתן שמסר, נמצאו שרידי סמים ואף שירות המבחן אינו ממליץ על ענישה בדרך זו.

19. מנגד אשקול את התרשמות שירות המבחן מכך שהמתלוננת היא אישה המסוגלת להציב גבול ולהגן על עצמה, וכן את טענת הנאשם כי משתדל כיום להימנע מקונפליקטים משפחתיים, עובדות שיש בהן כדי להפחית, במידת מה, את הסיכון הנשקף מהנאשם.

20. לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שלושה שבועות מאסר שירוצו בעבודות שירות. הנאשם יתייצב לריצוי העונש ביום 5.5.19 בשעה 8:00 במפקדת מחוז דרום של שירות בתי הסוהר.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון או עבירת איומים.

21. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

22. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ו אדר ב' תשע"ט, 02 אפריל 2019, בנוכחות הצדדים.